

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 376/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 12 marca 2020 roku sygn. akt II K 1154/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku tj.:</p> <p>- art. 7 i 410 k.p.k. poprzez odmówienie wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do przebiegu zdarzenia drogowego, a przyznanie jej w tym zakresie zeznaniom pokrzywdzonej D. N., nie danie wiary zeznaniom R.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>M. co do tego że był świadkiem zdarzenia oraz nie danie wiary uzupełniającej opinii biegłego do spraw ruchu drogowego i zbieżnej z nią opinii prywatnej, z których wynika iż przedstawiona przez oskarżonego wersja zdarzenia jest prawdopodobna,</p> <p>- art. 5 & 2 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i przypisanie winy za zaistniałe zdarzenie oskarżonemu, podczas gdy zebrane dowody wskazują, że możliwe są dwie wersje zdarzenia - zarówno prezentowana przez pokrzywdzoną jak i oskarżonego</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Wbrew twierdzeniom skarżącego sąd pierwszej instancji respektując nakaz wynikający z art. 7 k.p.k. należyście przeprowadził i ocenił zgromadzone w sprawie dowody, rozważył wszystkie ustalone na ich podstawie</p>			

okoliczności,
przemawiające
zarówno na korzyść
jak i na niekorzyść
oskarżonego, a swoje
przekonanie co do
ich wiarygodności
- w sensie
pozytywnym i
negatywnym -
logicznie i
wyczerpująco
umotywował w
pisemnych
motywach
orzeczenia, przy
czym uczynił to
z uwzględnieniem
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego.

Sąd ten miał
na uwadze, iż
zarówno oskarżony
jak i pokrzywdzona
prezentują
całkowicie
odmienny przebieg
zdarzenia, a
ponieważ z punktu
widzenia biegłego
do spraw ruchu
drogowego wersja
każdego z nich
jest możliwa, to
ocena zachowania
uczestników
wypadku drogowego
poprzez pryzmat
naruszenia zasad
ruchu drogowego
jest zależna od
tego, która z wersji
zostanie przyjęta za
prawdziwą. Sąd ten
poddął wnikliwej
analizie relacje
procesowe obojga
wymienionych i

prawidłowo
wywiódł, iż jednolite
i konsekwentne w
toku całego procesu
są zeznania D.
N. a sprzeczne i
rozbieżne
wyjaśnienia
oskarżonego Z. M..

Szczegółowo
omówione w
pisemnych
motywach
zaskarżonego
orzeczenia
odmienności w
opisywaniu przez
oskarżonego
manewrów
podejmowanych na
drodze przez D.
N. (przedstawienie
kilku wersji w
większości - poza
jedną - odrzuconych
przez biegłego jako
niemożliwych do
zaistnienia), których
powtarzanie w tym
miejscu uznać należy
za zbyteczne, dały
sądowi
merytorycznemu
uzasadnione
podstawy do
odmowy przyznania
waloru
wiarygodności
wyjaśnieniom
oskarżonego i
prezentowanej przez
niego wersji
zdarzenia (tej
nie wykluczonej w
trakcie
eksperymentu
procesowego przez
biegłego w kwestii
toru ruchu

samochodu H. (...)
w czasie
przedmiotowego
zdarzenia
drogowego,
polegającego na
skręcie w lewo w
poprzeczną drogę
gruntową po
uprzednim
zatrzymaniu się
przed
skrzyżowaniem
prawymi kołami na
prawym poboczu)
i czynienia ustaleń
faktycznych co do
przebiegu wypadku
komunikacyjnego w
oparciu o zeznania
pokrzywdzonej.
Relacje te
odnośnie
sygnalizowania
manewru skrętu w
lewo (powtarzane
także w czasie
trwania
eksperymentu
procesowego) były
zbieżne i uprawniały
do przyjęcia, że
nie popełniła ona
błędów w technice i
taktyce jazdy i nie
przyczyniła się do
powstania wypadku
drogowego.
Podnoszona przez
apelanta
okoliczność, iż
samochodem w
trakcie
eksperymentu
procesowego nie
kierowała D. N.
lecz osoba trzecia
w żaden sposób nie
wpływa na ważność
tej czynności

procesowej. Istota tej ostatniej nie polegała na sprawdzaniu umiejętności wykonywania manewrów przez kierowców uczestniczących w wypadku lecz na odtworzeniu przebiegu zdarzenia z udziałem jego uczestników.

Równie prawidłowo sąd pierwszej instancji odmówił waloru wiarygodnego dowodu zeznaniom świadka R. M. powołując się na przekonującą argumentację biegłego sądowego z zakresu badania wypadków drogowych co do braku po stronie ww. możliwości postrzegania toru ruchu samochodu H., zasłanianego przez samochód B..

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem apelanta jakoby sąd rejonowy odmówił wiary uzupełniającej opinii biegłego do spraw ruchu drogowego i zbieżnej z nią opinii prywatnej, z których wynika iż przedstawiona przez oskarżonego wersja zdarzenia jest

prawdopodobna.
Opinie te mają
przecież charakter
wariantowy i kwestia
oceny, która z
możliwych do
zaistnienia wersji
zdarzenia jest
bardziej
prawdopodobna
należy do sądu,
wartościującego
zgodnie z regułami
procedury karnej
dowody
zgromadzone w
sprawie.

Chybiony jest także
zarzut apelacji
obraży przepisu art.
5 & 2 k.p.k.
Przeprowadzone
przez sąd
merytoryczny
postępowanie
dowodowe nosi
cechy pełności i
kompletności.
Zebrane dowody
poddane zostały
ocenie spełniającej
rygory określone
przepisem art. 7
k.p.k., która nie
wykazała istnienia
niedających się
usunąć wątpliwości
o charakterze
obiektywnym,
dotyczących
okoliczności
mających istotne
znaczenie dla
rozstrzygnięcia w
zakresie sprawstwa
oskarżonego. Sąd
rejonowy dogłębnie
i wszechstronnie
przeanalizował

<p>całość dostępnego materiału dowodowego przy zastosowaniu zasad poprawnego rozumowania, doświadczenia życiowego i wskazań wiedzy specjalistycznej zawartej w opiniach przeprowadzonych w sprawie. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku zostało wskazane jakie fakty sąd uznał za ustalone, na jakich dowodach oparł poszczególne ustalenia i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Przeprowadzona ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej i logicznej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek niezasadny z uwagi na uznanie za wiarygodną</p>		

wersję zaistnienia zdarzenia przedstawioną przez pokrzywdzoną			
3.2.	błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony podjął manewr wyprzedzania samochodu pokrzywdzonej podczas gdy wykonał on manewr ominięcia tego pojazdu, który zatrzymał się częściowo prawymi kołami na poboczu a następnie w sposób nagły skręcił w lewo zajeżdżając mu drogę	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut ma charakter polemiczny. Apelacja nie przedstawia jakichkolwiek racjonalnych argumentów podważających ustalenia sądu pierwszej instancji. Rzetelna ocena dowodów, omówiona powyżej, uprawniała do przyjęcia, że			

oskarżony wykonał nieprawidłowy manewr wyprzedzania samochodu pokrzywdzonej w miejscu, w którym było to zabronione - na skrzyżowaniu oznakowanym znakiem pionowym oraz podwójną linią ciągłą, a zachowanie to miało związek przyczynowo skutkowy z zaistniałym wypadkiem drogowym i stanowiło jego bezpośrednią przyczynę. Jadąca prawym pasem ruchu i sygnalizująca ze znacznej odległości zmianę kierunku ruchu lewym kierunkowskazem D. N. nie mogła się spodziewać, że będzie wyprzedzana lewym pasem z trzech wymienionych powodów (oznakowania skrzyżowania znakiem pionowym, znakiem poziomym oraz z uwagi na zakaz wyprzedzania jej osoby - sygnalizującej skręt w lewo).

Bezpośrednio przed wykonaniem tego ostatniego manewru winna była rozeznaczyć się czy ktoś

<p>nie przejeżdża z przeciwnego kierunku i upewnić się czy może wjechać w drogę, w którą skręca. Nie miała natomiast obowiązku bezpośrednio przed skretem rozeznaczyć się w sytuacji drogowej z tyłu swojego pojazdu, mając włączyć wcześniej lewy kierunkowskaz (ustalenia zgodne ze stanowiskiem procesowej opinii biegłego do spraw ruchu drogowego karta 36 - 70, 147 - 148, 184 - 197, 228 - 251).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek niezasadny z uwagi na uznanie za wiarygodną wersję zaistnienia zdarzenia przedstawioną przez pokrzywdzoną</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>sąd odwoławczy utrzymał w mocy wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonym wyroku</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>wyrok słuszny</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	Koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym zostały zasądzone na podstawie art. 627 k.p.k. od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej, zaś naliczone w oparciu o & 11 ust 2 pkt	

	<p>4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).</p>	
<p>3.</p>	<p>W oparciu o art. 636 & 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 280 złotych opłaty za drugą instancję (na podstawie art. 8 i art. 2 ust 1 pkt. 3 i art. 3 ust 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych; Dz. U. z 2013 r. poz. 1247 z późn. zm.) oraz kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym (naliczonych na podstawie & 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 663).</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana